

Enric Casasses

"Canaris Fosforescents"

Visit "[Canaris Fosforescents](#)" on MotoLyrics.com

CANARIS FOSFORESCENTS

ALS CORS FLAMEJANTS

1997, Berlín, Oranienstrasse número tant

1

Mou-te, ocell, amb el tren als ulls i la nota de l'ombra, i foràs a l'esperit de casa nostra i ensenya-me'n a ser-te el fàssil darrer.

Diu sà, per ara sà.

HI TINC TOTA LA FORÇA I

TOT EL FRED

A LA FALDA

2

Mou-te, pauperrim i arrufant el front, com un soldat que torna, m'han dit, i era com si sempre fos dimecres, i sense testimonis, i acaba't el rostit, i ràpid!

SE'NS ESTÀ ACABANT

LA PART DE CIÀNCIA

3

Amb un pinyol al coll t'eixugues el cul amb una fulla d'arbre que sobreix de notícies i veus la foràs de la muntanya que inclina el cap endavant i als cap a tu.

I ARA LES ARRUGUES

SE M'HAN POSAT EN

FILA

4

Gavines famolenques al teu somriure i jo què, aturat?

L'alosa està espatllada: fa soroll!

No diguis això, això era quan portes d'acer t'havien tallat la llet.

TOTES LES CIUTATS ESTAN
QUEDANT ENRERE

5

El tren i el m³n trontollen per² la vida no, ni la via, la via est² en mal estat per² la vida no, ni els plans de reeducaci³ dels passatgers adults. Fem-ne la ronda, i sense rebequeries!

D⁴NA-LI UN D⁴LAR AL
REVISOR, DONA
IGNORADA

6

Canaris fosforescents refulgint als teus ulls i jo m'adormo, perdo els estrats, remunto i rompo el
r⁴til

DONEN DOLOR DE FRANC
AL BAU DELS ALTRES. I
ALES...

7

Rebo la nota de l'antiquari: li dec la dot. M'assec i em bufo la punta dels dits. Qu⁴ faig, em pinto, pinto els grumolls? Passen els dies.

UN HOSTAL VORA EL
CAM⁴ I PER VENDRE
FEM-LO!?

8

Despisto l'ombra que fa interessos i m'interesso: descarrilem?
Veig un anyell.

GOTA A GOTA
L'OR I
LA GLOTIS

9

Forcin aires l'ombrena del remullar manies i tu recull la branca que m'esgrimies.
Els cors flamegen com una taula.

DE L'ENTRISTIR-ME
NO ME N'OCUPO

Forcen l'aire fins al límit de resistència de molt de budes la majoria. El revisor no està per mi.
Fes cas dels gossos, d'algun potser poeta mut que inventi un número.

DEL SIS I EL SET I
AQUESTS AIXÀ
JO NO ME'N
CURO

11

L'esperit dels meus llavis va saltar del tren en marxa, descarril·la vem, i anà a refugiar-se en
l'anyell aquell. Aquell dia l'esquilaven perquè algú els hi va robar.

DE SISOS I SETS I ALTRES
D'AQUESTS NO EN SÀ%
NI L'OMBRA

12

Les nostres cases de roba estesa han girat l'esquena a aquest rodar de llà grimes damunt l'acer.

AL TEU ÀLBUM
LA GENT GRAN
NO HI ERA...
SÀ% COSES

13

Arrupida en un racó rere una roca grossa, cagant sota una branca, una bestiola humana em va
reconèixer.

VIVENTS
ENGRUNES DE TU
SURANT,
DE TOTS

14

Quan escampi la boira que t'la caps a aquestes frases agafaran forma i fluirà el riu!

VORA EL TEU CENTRE
HI HA UNA FINESTRA A
CENT PER HORA

15

Descarrilar o potser descarrilar no és descarrilar, és via. Al botó de la roda no hi havia gaire gent

o no hi havia gent? Qu'la feia moure, si no? Una dona amb mocador negre i una bossa blanca
una nit de pluja?

TENS L'AIRE MOBILITZAT
I EL BOSC A PUNT
LA VALL

16

Quan vaig aixecar el cap s'havien enfonsat tres edificis al meu voltant. Uns vint metres més avall,
als nostres peus, el complex joc de teulats de les piscines flotava damunt la resta de la ciutat que
borbollava allà baix al fons. Ella em mirava amb tots els porus i estàvem a punt a punt d'arrencar
a córrer. Ombra d'uns altres, tota la resta.

MARBRES
OMBRIUS
/
REM
UNS
ALTRES
MARBRES

17

En duel dos representants de l'estimar-te ens vam travessar no sabem quants cops el pit i la panxa
amb les espases sense foradar-nos ni visiblement ferir-nos. Als testimonis els va agradar, bé,
reien.

UN COP S' QUE LI
VAIG PARAR UN COP
PER' NO EM VA
VEURE

18

Vull la manera ara mateix de reunir aquest món amb el seu món, i amb raó.

LA FRANÇA HA TORNAT A
ANAR-SE'N A
ITALIA

19

Tot és romput i tira endavant amb un aire de tornar de casament, qui s'han casat?

LA MATILDE I EN TOMÀS...

També és trist segons com, en un caure dels timbals, que un àngel sigui tan fi i li agradin tant els peres.

PLEGO RAMON
DIGU'NS SATANÉS

Aleshores t'arrencarem les cintes, la bena dels ulls, germana, i una rebaixa dels plaers: final de l'emprovar, ja no li cal, tot li va bé, bé, regular.

ELS MÀSSICS IMPOSTORS
LA MÀSSICA
IMPORTAVA

Amb el temps dels aspres menjadors d'albergànies aspres les hores passen en un minut, i el paraigua? i cada minut no acaba mai de passar, se me n'ha assegut un aquà com un xai que encara no intuïa l'escorxador.

RESSONA COM EL
BOMBARDEIG
DE TÀQUIO

Serà difícil, és tan segur que ens n'acabarem sortint bé al final que per tots els malsons humans! serà difícil.

FINS ELS RAÏMS EM TREPITGEN

M'obligues en dolces ferotgies de l'anar fent nostre a anar recollint el pol·len desaprofitat, que és el més fàcil.

Però què, et penses que no ho saps, ni aquesta flaire? Saps jo aquest pol·len.

ENTREMIG LA
CIUTAT S'HAVIA
ADORMIT

Aclaparats per la tabarra de les banderres, tres passatgers que estaven fugint d'escola em van barrar el pas. Vaig superar-los a cops de creu, va ser crec que era la última.

PORTAVEN CUIRASSA
PER DISSIMULAR O
PER QUÀ?

26

Al refugi d'uns ulls opacs i abrigat amb la flassada infinita d'un to de veu com si encara no
n'acabàs de saber d'haver nascut.

VAIG REBRE UN COP
DE SORT AL MIG DE
LA CARA
LLAVORS

27

Aquella pobra dona quieta com una caixa d'enciams demanant caritat a l'entrada del pont per² tu
i jo duts pel corrent i tot lluitant rem contra les màfies desamanides.

NOMÉS FUNCIONO AMB
L'OLI DELS ALTRES

28

En la misèria falaguera de la brossa, en la roba vella i el desordre ufan³s de la mansarda hi
creixien bolets, aranyes, teranyines i nosaltres, d'amor i amor revolts i rugosos, era dimecres.

REVIFANT LES
CREDENCIALS DE
L'AIGUA CLARA

29

Si em pots deixar la barrina, no? per a instal·lar una certa infinitud a la paret del fons i demà te
la torno.

LA CREATIVITAT, EN
ART, NOMÉS FA NOSA

30

Uns el maleïen perquè els inundava, els altres van aprendre a nedar.

A MITJANIT NO HI HA CAP
RAMBLA NOSTRA AQUÀ

31

A l'estaciÃ³ a l'andana al mig de la plana inacabable al caure de la tarda a l'ombra tremolosa de tres pollancres adolescents vas passar l'altre dia i ningÃº et va veure.

DEVIA SER QUAN
TORNAVES
D'ESTUDI

32

Els grans invents de l'aixÃ² humanitat -roda, peu, porta, la galleda, la guitarra, el nus, l'aigua corrent- vÃ©nen del follar.

FOT EL CAMP DEL MEU
NÃVOL I VINE, VA!

33

Els vells sabien moltes coses que els havien ensenyat els joves i allÃ entre les ombres la teva amiga ens estÃ espiant, va anem.

SEMPRE ELL DEIA QUE
LI FLOTA A MIG AIRE COM
UN ROVELL D'OU
CRU

34

Vaig avisar el xai que descarrilÃ vem perÃ² estava concentrat mossegant-me la jaqueta de cuir i em feia mal el genoll o sigui que no va poder ser.

SEMPRE QUE PASSAVA
AIXÃ² ERA O
BÃ DIMECRES O BÃ
ERA EN SOLITARI

35

Ei, anem a passar una possessiÃ³ demonÃaca junts, no? encara em queden peles...

HO VULL FER TOT,I
FINS ALS
FINALS
PARE

36

Falten tres quartes parts del pernil que tenÃem a mig fer, Francesc, on... on... on...

HO VULL FER TOT
A PART MARE
A PART IGUAL

37

S'ha que el violoncel·la era trist perquè el que m'empenyava era que m'hagués clavat l'arquet a l'ull.

NO SE N'HA ANAT LA
LLUM
A L'AL·LAVABO

38

No sé si m'havies dit que el vostre cansament el celebraríem a l'aire lliure o si és que era un
inacabable morir-se de fred al·l'aturat guardant una muntanya de caps de cartró³ teves que
potser ni t'interessaven.

SEMPRE AQUESTS TRES
CIGRONS MIRANT-ME DE
RELL

39

Quan li vaig arrencar la bena dels ulls, com et deia, van seguir els ulls i tot, xops de sang i rialles,
va ser una pena.

TOT ERA UNA ROCA
D'OLORS
I ESTAVA MOLT
AFECTADA

40

És un desert d'espurnes sense calor, aquest teu prat d'eternes primaveres, és tan amable com
un rail. I m'hi emmirallo.

ALTRES S'han, DIUEN
AFANYA'T, TENEN
COMPANYS

41

És una bronca que no suportis aquestes vies, aquests carrils, aquest error del guardaagulles,
aquests dotzes i tretzes de l'esclafar-se.

UI
S'ha FORA D'OSQUES

FORA DE JOC
FORA D'AQUESTA MORT

42

Una hora d'exercicis de fantasmagoria abans del vespre o una hora i mitja, abans del vespre refinitiu, que així en la immobilitat serem més àgils.

NOMÉS FEU
PROPAGANDA DEL QUE
NO SUPORTEU O
QUÀ?

43

Cada quaranta-tres minuts d'aquests mig entre llargs i curts amb un llampec silenciós d'una martellada en la foscor m'esclata una neurona o una sinapsi o un tros de pernil, no sà.

T'HAN FET UN PUNT I A
PART DE PEDRA
NEN

44

Cada any en aquesta hora passa un vol d'ànecs cap allà per un moment després d'aquell canyar, seguint la via, i cada any van més de pressa!

NOMÉS ELS FEBLES
ENCARA AGUANTEM,
JA

45

Germà, digueres, no em diguis més així, que els únics que no es comporten normals són els esdeveniments.

TOT
ERA
VEU

46

Els homes i les dones s'han conegut tres vegades i mitja, tres a la mort i a la primavera mitja.

QUANTA GUERRA FILL
MEU, LA BONA FE

47

Mã scares! Mã scares! Quants poemes no hi deu haver que comencen amb aquestes dos paraules! Emmascarats van eros, els revisors, les coses fondes i el descarrilament pitjor.

SOBRETOT A FRANÇA
ANGLATERRA I
ALEMANYA

48

Hi ha coses que són molt diferents i que no tenen res a veure l'una amb l'altra per molt que diguin com per exemple l'amor i l'odi i la merda del corral.

HAVIA DE PASSAR
ESTAVA ESCRIT
AL WÈTER D'HOMES

49

Podrãem haver sigut volves molt fines surant en l'aire i veure els descarrilaments humans dels trens des d'una certa altura perã² estem clavats a terra cardant llana, picant pedra.

INCORREGIBLE
-COM UN ERROR-

50

La solitud ã©s un terrabastall, una cridã²ria immensa que no calla mai, un vinga trons i trons i trons, un vendaval.

I QUAN TRONA ET VEIG LA
CARA

51

En cada estat d'ã nim hi figuren tots els estats d'ã nim, per exemple en la companyia amorosa de dos hi ha totes les menes de dissonã ncies, solituds, aglomeracions de gent desconeguda amb el risc de perdre'ns de vista, aixã com totes les petrificacions, els tirars de l'ã ncora i els no tocar a terres i els enyorar-ses en presã ncia.

ã%S COM LA MÃŠSICA DE
GUITARRA

52

De quin ã©sser es dedueix l'existã ncia de la lã²gica, eh? S'hi arribarã , multiplicant els cã lculs, a L'ã©sser? Vols dir a L'u? I si quan hi som ens engega a pasturar o a parir, quã , ja en sabrem, de ser cabretes?

QUÀ VOLS DIR, QUE SOM EL GALL DE LES ESFERES?

Submitter's comments:Â

"El títol de tot el poema en són els dos primers mots que en vaig escriure -en una taula ombr  -vola dels cors flamejants. L'ordre d'escriptura dels fragments   s per ordre excepte els cinc primers que els vaig haver de fer a correu quan anava pel nou o deu.

El sisè diu Canaris fosforescents refulgint als teus ulls i jo m'adormo, perdo els estrats, remunto i rompo el r   til, reina, que és una paraula aquesta de 'r   til' que la vaig posar dubtant de si la inventava i ara veig que segons el volum sis   de l'Onomasticon Cataloniae de Joan Coromines, p  gina 318, el r   til en moresc   s o era la balan  sa:

  «R   tils, extens paratge valencià entre Onda i Vila-real -i   s nom d'un barranc prop de Borriana (Alc  ). Diu un noticiari valencià (que arriba fins a 1419 o 29):   «en l'any 1412 fo lo desbarat de València en lo Codolar; en aquell any mateix fo lo de R   tils, en què foren desvaratats los Castellans e moriren-hi bé 500  » (p.p. Gab. Llabrés, BSAL V, 16n.). Probablement de l'   r. r   til, part. actiu del verb rtl 'sospesar, ser penjat', d'on ve ratl 'balan  sa' ('libra', RMa), i també nom d'un impost que es pagava ...  »

on "libra" RMa es llegeix aix  : 'libra' (o sia 'balan  sa' en llatí)   s la traducció de r   til segons el diccionari àrab llatí Vocabulista in Arabico de Ramon Martí. O sia que és àrab valencià del segle dels escriptors Jaume I i Ramon Llull.

La forma ombrena del nov   fragment   s fri   les o furlana i vol dir 'ombra', també.

El gènere dels Canaris fosforescents són poemes en prosa amb estirabot.

Al principi de tot on diu ALS CORS FLAMEJANTS la A no és dedicatòria sinó locativa: ELS CORS FLAMEJANTS són el lloc on passa, on s'escriu, el poema: una taverna."

Enric Casasses

Visit [Enric Casasses](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.